

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 25. maj 2012

ALH/ J.nr. 2012-3363

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 27. april 2012 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 262 (SOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet på udvalgets vegne af formanden, Özlem Sara Cekic.

Spørgsmål nr. 262:

”Ministeren bedes kommentere materialet fra SIND's Pårørenderådgivning, jf. SOU alm. del – bilag 284, herunder redegøre for ministerens holdning til den lovbestemte norske ordning, der er beskrevet i materialet, og dernæst redegøre for hvordan man kan etablere en tilsvarende ordning i Danmark, der sikrer at børn som pårørende i psykiatrien ikke lander mellem to stole i systemet.”

Svar:

Jeg mener, det er meget vigtigt at sikre, at alle børn og unge med behov for særlig støtte får den hjælp, de har brug for – uanset hvorfor de har behov for støtte. Dette gælder således også for børn af misbrugere eller psykisk syge.

Jeg er også helt enig i intentionerne i den norske lovgivning om at sikre tidlig og sammenhængende hjælp til børn af misbrugere og psykisk syge. Dette er helt i overensstemmelse med intentionerne i servicelovens formålsparagraf om tidlig og helhedsorienteret indsats overfor alle børn og unge med behov for særlig støtte.

Det grundlæggende princip i den danske lovgivning er imidlertid, at det er en konkret, individuel vurdering af barnets eller den unges behov, der skal være afgørende for, hvilken støtte der gives - ikke deres forældres eventuelle diagnose. Dette skyldes blandt andet, at der kan være stor forskel på, hvordan det enkelte barn eller unge og den enkelte familie klarer sig, og hvilke ressourcer de har – og dermed hvilken støtte, der eventuelt er behov for.

Der er således allerede i dag lovgivning, der skal sikre en tidlig indsats overfor børn og unge med behov for særlig støtte. Ligeledes er der i lovgivningen en underretningspligt, som skal sikre at eksempelvis sundhedspersonale, der gennem deres kontakt til forældrene i sundhedsvæsnet får viden om børn og unge, der har behov for særlig støtte, underretter kommunerne herom.

Karen Hækkerup

/ Lars Møller Christiansen